

Svensk författningssamling

Lag om ändring i tullagen (2016:253)

Utfärdad den 27 april 2023

SFS 2023:209

Publicerad
den 3 maj 2023

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 kap. 1, 2, 10 och 19 §§, 5 kap. 7 § och 6 kap. 3 och 7 §§ tullagen (2016:253) ska ha följande lydelse.

2 kap.

1 §² Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- lagen (1994:1776) om skatt på energi,
- lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
- lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
- lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,
- lagen (2022:155) om tobaksskatt,
- lagen (2022:156) om alkoholskatt, och
- mervärdesskattelagen (2023:200).

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag då tullvärdet fastställdes.

2 §³ Mervärdesskatt som avses i 1 § första stycket ska inte tas ut enligt denna lag utan i enlighet med skatteförfarandelagen (2011:1244), om deklaranter eller, om deklaranter är ett ombud, den för vars räkning ombudet handlar är registrerad för mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull och

1. agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen (2023:200) vid importen eller införseln, eller

2. är en juridisk person som inte agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen vid importen eller införseln.

Det som sägs om beskattningsunderlag i 1 § gäller även i de fall som avses i första stycket.

Vid tillämpning av det särskilda förfarandet för mervärdesskatt vid import i 23 kap. mervärdesskattelagen ska mervärdesskatt alltid tas ut enligt 1 §.

10 § Ränta enligt 8 eller 9 § tas inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200).

¹ Prop. 2022/23:46, bet. 2022/23:SkU10, rskr. 2022/23:167.

² Senaste lydelse 2022:175.

³ Senaste lydelse 2020:1161.

19 §⁴ Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 1 § första stycket prövas. Vid prövningen gäller artiklarna 116–120 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, i tillämpliga delar.

Om en sådan ansökan görs i ett annat EU-land där en tullskuld uppkommit till följd av ingivandet av en tulldeklaration med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska Tullverket på begäran av den som är skyldig att betala skatten pröva frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som beslutats för samma varor enligt 2 a §.

Bestämmelsen om återbetalning och eftergift på eget initiativ i artikel 116.4 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska tillämpas även på skatt som avses i 1 § första stycket.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 14 kap. 49 § den lagen betalas inte tillbaka.

5 kap.

7 § Tulltillägget enligt 5 § är tjugo procent av den tull som inte skulle ha tagits ut, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Tulltillägget är dock tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200).

6 kap.

3 § Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut om tull eller beslut om annan skatt än tull enligt 2 kap. 1 § andra stycket, ska överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom, skattskyldigheten inträdde eller den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag som avses i första stycket, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av beslutet, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom treårsfristen. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag som avses i första stycket, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av omprövningsbeslutet, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Gäldenären eller den som är skyldig att betala skatten får överklaga ett beslut som avses i första eller tredje stycket även om beslutet inte är till nackdel för denne.

7 § Bestämmelserna i 3–6 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

Ett yrkande som avser tulltillägg och som görs av en gäldenär eller den som är skyldig att betala skatten ska, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om

⁴ Senaste lydelse 2021:1153.

beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har fått laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den som är skyldig att betala skatten. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det ska tas upp till prövning av Tullverket.

Bestämmelserna i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2023.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

NIKLAS WYKMAN

Roger Ghiselli
(Finansdepartementet)